

toda za to venčanje poljskega truda in poljske tvorne sile, vam izrekam, gospodje člani Akademije, ki ste najvišji izraz misli in čuvstev vašega plemenitega naroda, kot Poljak najiskrenejšo in najgorkejšo zahvalo.“

Jan Kubelik.

Spomenik Kopczyńskiego. Hvaležni Poljaki so pred kratkim postavili O. Kopczyńskemu lep spomenik. Onufry Kopczyński je bil rojen 1. 1735. v Čerņejevu in je spisal dela, iz katerih je nastala vsa poznejša poljska gramatična književnost. To, kar je bilo v tej stroki pred Kopczyńskim, ni imelo nobene znanstvene vrednosti. Kopczyński je prvi obdelal oblike poljskega jezika na metodičen način, očistivši poljski govor barbarizmov; popravil je prapopis in vpeljal v proučevanje poljske slovnice filozofsko metodo. Leta 1752. je Kopczyński postal duhovnik in učitelj retorike in literature; potem je potoval po Nemškem, Francoskem in ko se je vrnil, je spisal „Gramatikę języka polskiego i łacńskiego dla szkół narodowych“ (l. 1780.). L. 1794. je Kopczyński zapustil domovino ter pet let potoval po tujih krajih brez službe. Končno se je zopet vrnil v domovino in je v Varšavi deloval kot član „Towarzystwa Przyjaciół Nauk“. Umril je l. 1817. ter zapustil v rokopisu obširno delo „Gramatyka języka polskiego“, ki je izšlo šele po njegovi smrti. Razen tega je spisal še manjša dela, kakor n. pr. „Nauka o dobrem pismie“, „O duchu języka polskiego“ in dr.

Fr. Št.

Doslej neznan Mickiewiczovo delo — najdeno. Jan Kwietniewski je našel na posestvu Tuchanowske v vasi Smolczycich na Poljskem v starem kovčegu pod streho neznan delo Adama Mickiewicza. Zóve se: „Szczipak Koldyczewski, Ballada

dła Michala Wereszczaki“. Rokopis je drobno pisan na sedmih četrtinkah. Pri Wereszczaku je bival Mickiewicz v gostih. Kwietniewski je našel tu še zbirko verzov „Zosine piosenki“ od Czeczotta in zbirko važnih pisem iz let 1833–1849.

Nova poljska igra. Izmed poljskih glediških iger je največje zanimanje vzbudila igra „Bagienko“ od Boheslava Gorczyńskiego. Slika boj mladeniča proti oblikam družabnosti. Rad bi dvignil iz moralnega močvirja padlo deklico, a nima dovolj moči. Junak, prevaran v svojih iluzijah, resignira.

Umril je poljski humorist Romuald K. Theodorowicz star 47 let. V uniformi sodnega uradnika ni zanemarjal literature. Zbirka humoresk „Przes bałwne szkiełka“ je postala zelo popularna.

A. S. Afanasjev-Čužbinskij. Slovstveni krogi ruski so 6. septembra obhajali tridesetletnico po smrti beletrista narodopisca A. S. Afanasjeva. Afanasjev pripada sedaj k pozabljenim pisateljem. Akopram Afanasjev ne spada k ruskim pisateljem prve vrste, so se vendar njegovi spisi tiskali v najboljših ruskih časnikih („Sovremennik“, „Majak“, „Biblioteka dlja čtenija“, „Ruskij Věstnik“ in dr.) „Spisi Afanasjeva — piše S. A. Vengerov v svojem slovarju pisateljev — iz častniškega in provincialnega življenja so napisani živo in zanimivo. Manj zanimiv je njegov večji roman „Peterburgskie igroki“, ki je zato postal tako popularen, ker riše petrograjske kvartavce“. — Afanasjev je začel literarno delovati l. 1838. pod psevdonomom „Čužbinskij“; ta psevdonom je rabil do leta 1858., od tega časa pa se je podpisoval „Afanasjev-Čužbinskij“. Afanasjev je v svojih povestih seznanjal bravce z dyobojniki, don-juani, uradniki vseh vrst,

Giosué Carducci.

z ljubkimi deklicami na deželi in tudi z nadležnimi despotskimi starkami. S svojimi spisi, ki so bili objavljeni v raznih časnikih, je obrnil Afanasjev na se pozornost velikega kneza Konstantina Nikolajeviča, ki ga je poslal z drugimi ruskimi pisatelji proučevati

življenje in šege primorskih prebivavcev v južni Rusiji. Plod tega potovanja je bilo delo Afanasjeva „Pojezdka v Južnuju Rossiju“. Uredoval je liste „Nedelja“, „Novyj Russkij Bazar“, „Novosti“ in dr. L. 1864. je ustanovil „Peterburgskij Listok“. Zbrani spisi Afanasjeva so izšli v 9 zvezkih (1890 1892.)

Jevgenij Andrejevič Solovjev, nadarjeni ruski publicist, je dne 7. septembra v Šuvalovu naglo umrl v 42. letu svoje starosti. Dovršivši študije na petrograjski univerzi, je bil nekoliko let učitelj v zahodni Sibiriji. Pozneje je bil časnikar in je pod psevdonomom Scribe in Andrejev napisal neštivilno vrsto kritičnih študij in razprav v liste napredne smeri.

Lohvickaja dobila za zbirko lirike Puškinovo nagrado ruske znanstvene akademije. Poizkušala je svoje moči tudi na dramatičnem polju, ali poizkusi ji niso uspeli; v njenih dramatičnih spisih je preveč liričnega subjektivizma

M. S. Šahtajtinski. 3. septembra je v Baku tragične smrti umrl muslimanski publicist M. S. Šahtajtinski; — umorili so ga lastni sovceri — tatari iz maščevanja, da je pisal o njih rezke sicer, a resnične članke, obsojajoč bratomorni boj na Kavkazu. Šahtajtinski je bil zelo omikan mož, ki je dolga leta študiral v zahodno-evropskih krajih. Poznal je teoretično in praktično francoski, angleški in nemški jezik

Časnik „World“, 89,4 m „Manhattan“, zavarovalnica, 91,9 m Cerkev presv. Trojice, 87,5 m Park Row, 117,4 m „Traktatska družba“, 88,2 m St. Pavel, 93,4 m Kapitol v Washingtonu, 87,4 m Časnik „Sun“, 21,3 m

Primeri orjaških hiš v New Yorku.

(„Russkaja Žizn“, „Rus“, „Novosti“). Ker je za svojega bivanja v Sibiriji dobro spoznal tamošnje življenje, je napisal krasno knjigo „V razdumje“.

Marja Aleksandrovna Lohvickaja. Meseca septembra je umrla v Petrogradu ruska pesnica M. A. Lohvickaja, hči imenitnega kriminalista A. V. Lohvickega. Rajna se je porodila l. 1869. in je začela literarno delovati l. 1887. Izdala je 5 zvezkov poezij; v prvih zvezkih so pesni polne veselja do življenja, strastne erotike, globokih in smelih čuvstev; v zadnjih zvezkih je pesnica zapustila prejšnjo smer svojih pesni in se je ozirala tudi na pojave vsakdanjega življenja. Oblika njenih pesni je krasna. L. 1896. je

L. 1902. je ustanovil in uredoval v Tiflisu list „Šjarki-Rus“ (Ruski Izhod), ki se je tiskal v aderbejdžanskem jeziku. Namen lista je bil, širiti omiko in napredek med muslimanskim prebivalstvom Kavkaza, zblížiti mahomedance z rusko in zahodno omiko. Ali „Šjarki-Rus“ je zlasti vsled konkurence, ki mu jo je delal šovinistiški turški list „Gejat“ (pod uredništvom Agaeva) l. 1903. prenehal izhajati. *Fr. Št.*

Rusija pred 314 leti. L. 1591. je izišlo v Londonu obširno delo z naslovom „Of the Russe common wealth“, ki ga je spisal angleški potovalec Fletcher, sovrstnik Shakespearjev. Fletcherja je namreč kraljica Elizabeta poslala v Moskvo, da bi tam uredil